

A kutatók elkötelezett munkája bizonyítja, hogy térképészetünk múltját nem tekintették lezártnak az ideológiai terhelte időszakokban sem. Az utóbbi évtizedek publikációi már a történetírásunk jelenébe vezetnek át. Megszűnt a *Térképészeti Közlöny*, a történeti munkák zöme az 1960-as évektől az újonnan induló *Geodézia és Kartográfia* folyóiratban jelent meg. Csendes László, Hrenkó Pál, Papp-Váry Árpád, Plihal Katalin, Jankó Annamária a gyakori szerzők, majd az új generáció, Pásztai László, Danku György, Bartos-Elekes Zsombor, Irás Krisztina, Török Enikő, Reisz T. Csaba jelentkezik tanulmányokkal.

Sok feldolgozatlan térképi anyag rejtezik még levéltárainkban, könyvtárainkban, valamint a német, olasz, török, lengyel, szlovák és szerb gyűjteményekben. Ezeknek a feltárása még hosszú időt vesz igénybe. Reméljük, hogy a feltörekvő ifjabb szakemberek az idősebb generációval összefogva felderítenek minden, még lappangó térképet, és sok elfelejtett térképészt fognak kiemelni a feledés homályából az induló *Térképészeti Közlemények* lapján.

Klinghammer István

Térképészeti Tudományos Nap

Térképészeti tudományos nap címmel tartottak tudományos ülést a Magyar Tudományos Akadémián 2017. december 1-jén. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszékének kezdeményezésére második alkalommal került sor erre a rendezvényre, amelyen megjelentek a kartográfia művelői, oktatói, hallgatói és a térképbarátok. A programfelelős *Reyes Jesús* (ELTE) úgy állította össze az előadói listát, hogy abban az ELTE oktatóin kívül szerepet kapjanak más partnerintézmények szakemberei, másrészt különböző korosztályok képviselői is.

Zentai László tanszékvezető egyetemi tanár (ELTE) üdvözlő beszédéhez csatlakozva *Gercsák Gábor* docens

(ELTE), az ülést levezető elnök kiemelte: a térképészet ismét korszerű tudomány lett, mert számos diszciplína határterületével érintkezik, illetve felismerte az informatika és a kartográfia kapcsolódási pontjait – nem véletlen, hogy a tanszék már 2003-ban az Informatikai Kar részévé vált. A valós és a virtuális térképészeti termékek és kutatási eredmények könnyen elérhetők bárki számára: ebből sajnos az is adódik, hogy soha ennyi jó de ennyi rossz térképet sem látott még a közönség. Nagy ezért az oktatók és kutatók felelőssége, hogy nemcsak jó és szép, hanem könnyen értelmezhető, ugyanakkor tartalmukban igényes munkákkal találkozzanak a tanulók és felhasználók.

Márkus Béla, az Óbudai Egyetem professor emeritusa, *Kollaboratív tananyagfejlesztés* címmel tartott előadást, melyben megfogalmazta, hogy a változó igények kielégítése és a térinformatika oktatási tantervének folyamatos megújítása érdekében az ipar és az egyetemek hatékony együttműködése elengedhetetlen. A kollaboratív tananyagfejlesztéssel kapcsolatos törekvéseket egy Erasmus-projekt példáján mutatta be.

Kállai Attila, a Nemzeti Közsolgálati Egyetem docense mintegy 450 évet ugrott vissza az időben *Csata- és hadszíntérkutatások térképészeti támogatásának tapasztalatai* című előadásával. Kifejtette: az ilyen kutatások és az eredmények komplex elemzése igényli a modern kartográfia támogatását. Bebizonyította, hogy a levéltári adatok és régészeti leletek mellett meghatározó szerepet játszottak a korszerű térképészeti eljárások a Mura folyó fölé magasodó Zrínyi-Újvár feltárásában és a térmodell előállításában.

Albert Gáspár adjunktus és *Szigeti Csaba* doktorandusz (ELTE) közös előadása egy elméleti kutatásról és annak gyakorlati vonatkozásairól szolt *Kísérleti térképészet a XXI. században, avagy a digitális térkép személyre szabása* címmel. Az emberek térképolvasási képességét több száz minta alapján vizsgálták annak érdekében, hogy közelebb jussanak céljukhoz: a modern geoinformatikai módszerekkel készített térképek igazodjanak a felhasználók képességeihez, a térképek jelkulcsa és tartalma legyen személyre szabottan tervezhető.

Faragó Imre tanszéki mérnök (ELTE) a térképészet, a földrajz, a néprajz és a történettudomány sajátos fogalmáról, a táj többféle értelmezéséről és bemutatásáról beszélt *Tájrendszerek a kartográfiában* címmel. A térképészetben a táj ábrázolása a földfelszín lehető legteljesebb bemutatását jelenti, amelyre a tájnevek sokaságát kell felvenni. A történeti-földrajzi, néprajzi és természetföldrajzi tájak kiterjedésének, hierarchiájának egyidejű ábrázolásán túl a kartográfia a tájnevek eltérő betűjellemzőkkel való megírásával törekszik a különböző tájtípusok elkülönítésére.

Márton Mátyás professor emeritus (ELTE) *10 esztendő a Virtuális Glóbuszok Múzeuma* című előadása zárta a tudományos napot (társszerzők *Gede Mátyás* és *Ungvári Zsuzsanna*, az ELTE adjunktusai). Ismertette a közel másfél száz föld- és éggömböt bemutató gyűjtemény létrejöttét és felépítését, a glóbuszdigitalizálás és -fényképezés szakmai kihívásait, a digitális rekonstrukcióban rejlő lehetőségeket. Igazolta, hogy a kartográfia régi és közelmúltbeli termékei, így a földgömbök és éggömbök nemcsak esztétikai és kulturális értékek, hanem azok tartalma a mai kutatók számára is izgalmas vizsgálódásokra adnak lehetőséget.

Gercsák Gábor

Földmérőnap Békéscsabán

2017. november 22–23-án – immár jubileumi – tizedik alkalommal került megrendezésre Békéscsabán a Békés Megyei Kormányhivatal, a Békés Megyei Mérnöki Kamara és a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság közös szervezésében a Földmérőnap.

A két napos akkreditált szakmai rendezvényt dr. Rákóczi Attila, a Békés Megyei Kormányhivatal főigazgatója nyitotta meg. A főigazgató köszöntőjében rámutatott arra, hogy a csúcstechnológia világában is a legfontosabb érték az ember és az a szakember, aki a szakmát kitűnően ismeri és megvan benne az a különleges tudás, szakmai fortély és találékonyság, amelyeket a